

Boros Imre: Aggódik a valutaalap

2015 október 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A második világháború utáni nemzetközi pénzügyi együttműködés kulcsintézménye, a Nemzetközi Valutaalap, {...}

{...} vagyis az IMF évente tartja közgyűlését felváltva egyszer a székhelyén, Washingtonban, másszor pedig valamelyik – általában éppen IMF-standardok alapján becsben tartott – tagországának fővárosában.

Az idén a választás Limára esett. A napirendek szokás szerint érintik a világgazdaság működésének aktuális kérdéseit. A szervezet elterjesztése arról szól, hogy az IMF szémszögéből nézve a felmerülő problémák megoldásának mi lenne az üdvözítő módja. A limai közgyűlésen sem történt ez másképpen.

A szervezet az aktuális legfőbb problémát a világgazdaság növekedésének lassulásában látta. Legfőbb lassító tényezőként a kínai gazdaság eddigi, három évtizedes robusztus növekedési ütemének hat-hét százalékra történő mérséklését jelölte meg. Foglalkozott az elterjesztés a földgolyót komolyan fenyegető klímaváltozással is.

Szorgalmazta, hogy minél több teremtsék elő az azt évi százmilliárd dollár körüli összeget, ami ahhoz kell, hogy segítséget lehessen nyújtani a léghő, a talajt és a vizeket súlyosan szennyező, főként a harmadik világban működő ipar környezetvédelmi mentesítéséhez. (Az elterjesztés arról nem szólt, hogy kik a fő szennyezők, akik még a kiotói környezetvédelmi paktumot sem voltak hajlandók annak idején aláírni, élükön az Egyesült Államokkal.) A valutaalap aggodalmi között azonban messze a legkiemeltebb figyelmet érdemelte a mélyszéles bankkódás miatt, hogy a világ nem mainstream országai egyre nagyobb összegben, saját rezsiben finanszírozzák saját – és nem is eredménytelen! – gazdasági növekedésüket, s ehhez saját kibocsátású pénzt használnak.

Ennek összegét az alap mintegy tizennyolcezermilliárd dollárryira teszi, ami felér az Egyesült Államok éves bruttó nemzeti termékével (GDP). Az IMF attól tart, hogy a vállalkozások túlzott eladósodása ebben az országcsoportban majd buborékszerű pukkanáshoz, és az abból keletkező tovaterjedő nemzetközi pénzügyi válsághoz vezethet. (Milyen érdekes, hogy 2007-ben még véletlenül sem sikerült az IMF-nek aggódnia és előre jeleznie a világ legnagyobb gazdasággal rendelkező országában éppen készülő ingatlanhitel-buborékot, így az máig sem teljesen begyógyított módon romba döntötte az euroatlanti világot.) Az ilyen féltő aggodalom igazán jellemző az IMF-re, az euroatlanti térség által uralt szervezetre és a nézőpontjára. Az IMF-szakértők szerint ugyanis az a pénz jó, ami külföldi befektetőktől áramlik a célországokba, ott beáramlásakor valóban gazdasági növekedést indít el, de a megtermelt haszonnál jóval többel távozik.

Mivel ez több esetben és országban is megtörtént, ezért találták fel 1989-ben a washingtoni konszenzust (dereguláció, privatizáció, liberalizáció), hogy a segítségével ne csak a jövedelmek, de szükség esetén az ország vagyoni elemei is akadály nélkül kerüljenek külföldi befektetők kezére. Ha emiatt végképp beüt valahol a krach, az IMF szívesen hitelez és megszorításokat követel, hogy a folyamat kezdődhessen előlről. (Ennek ívét most újra éppen Görögország kószolgtatja.) Az IMF szerint tehát az áldásával kommandált nemzetközi pénz a jó pénz, az azonban, amit az országok saját rezsiben juttatnak a gazdaságaikba, no az pedig rossz és életveszélyes pénz. (Lásd például a Magyar Nemzeti Bank innovatív növekedési hitelprogramját, ami nem váltott ki lelkes ujjongást Washingtonban, de az Európai Központi Bankban sem.) Lenne néhány kérdés viszont, ami miatt az IMF-nek

valóban illene komolyan izgulnia. Ezek ugyanis a létjogosultságát kérdőjelezik meg.

Azért kellene például igazán aggódnia, hogy a megváltozott világgazdasági viszonyokhoz a szervezet egyáltalán nem igazodik, sőt, mereven ellenáll. A szervezet induláskori amerikai dominanciája az eltelt hét évtized alatt mit sem változott. Akkor az Egyesült Államok 27,75 százalékos szavazati arányval rendelkezett, amiből máig megtartott 16,7 százalékot. Közben azonban a tagság létszáma megsokszorozódott. A kacagtató tréfák kategóriájába sorolnám viszont, hogy Kínának az induló 4,75 százalékról sikerült leküzdenie magát 3,65 százalékra. A washingtoni intézmény vezetői szintjein mintha nem vették volna észre, hogy ez az ország a gazdaságát a sokszorosára növelte, a világ máshelye, első exporthatalma lett, tehát igazi világgazdasági óriás.

Az IMF-standardok szerint viszont még mindig törpe. Oroszország a volt Szovjetunió 12,75 százaléka helyett ma 2,69 százalékkal rendelkezik, miközben az Európai Unió főhatalmai (Németország, Franciaország) szépen növelték részesedésüket. Az IMF változatlanul úgy gondolja, hogy a világgazdaság nem más, mint egy euroatlanti dominanciájú buli. Laza könnyedséggel feledkezett meg például arról, hogy éppen az euroatlanti térségben dühöngő 2008-as pénzügyi válságot az IMF rendelkezésére álló pénzügyi eszközökkel képtelenség lett volna megoldani. (Kétszázmilliárd dollárnyi forrással rendelkezett a cég.) Vajon Kína és Japán százmilliárdjai nélkül hogyan lehetett volna cseppnyi államoknak, mint Írország vagy Portugália, százmilliárdos összeget adni, vagy hazánknek 2009-ben a nekünk járó allokáció négyszeresét? Talán nem véletlen, hogy néhány fajsúlyos új világgazdasági szereplő úgy gondolja, a valutaalapon kívül tágasabb, és alternatív megoldások után néz.

A BRICS-országcsoport (Brazília, Oroszország, India, Kína és a Dél-afrikai Köztársaság) együttműködése, és az ebben elindult intézményesülés erről szól. Az India által kezdeményezett kvóta és szavazati aránymódosítási javaslat ismét elszállhat az illetékesek füle mellett. Van-e esély arra, hogy Washingtonba is visszatér a realitásérzék? Van-e esély arra, hogy a Világbank elnöke egyszer kínai vagy indiai lesz az állandó amerikai helyett? Lehet-e más is az IMF vezérigazgatója, mint újabban francia? (A tizenegyből eddig ötször volt francia, ellenben német még soha.) A változás szele az IMF háza táján még nem fújdogál, pedig már orkánként kellene söpörnie.

Boros Imre - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen:

<https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen:

<https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
